

Straffelovens § 227 åbner mulighed for bortfald af straf for overtrædelse af §§ 216-224 og 226, når de personer, mellem hvilke kønsomgængelsen har fundet sted, efterfølgende er indtrådt i ægteskab med hinanden. Det må antages, at der efter en analogi fra § 227 kan statueres strafbortfald i tilfælde, hvor ægteskab er indgået før overtrædelsen, og hvor samlivet genoptages eller fortsættes efter lovovertrædelsen. Dette kan komme på tale ved overtrædelse af §§ 216 og 217, der ikke er begrænset til uægteskabelige forhold. § 227 er ikke ændret efter indførelsen af registreret partnerskab, men må antages at kunne anvendes analogt i tilfælde, hvor et registreret partnerskab er indgået efter en overtrædelse af straffelovens § 225.

Om forarbejderne til §§ 216-236 henvises til betænkningens side 702-710, 721-724, 725-726, 726-730, 731-732, 732-733, 739-743, 745-746, 747-753 og 758-759.

4.10.2. *Straffelovrådets overvejelser*

Straffelovrådet finder, at strafmaksima på henholdsvis 10 og 4 års fængsel for forhold omfattet af § 216 og § 217 på en afbalanceret måde afspejler alvoren af denne personfarlige kriminalitet, også set i forhold til andre strafferammer. Rådet finder endvidere, at et delt strafmaksimum i § 216 på 6 og 10 års fængsel under anvendelse af de hidtil gældende skærpelseskriterier stadig ville være fuldt tilstrækkeligt (det delte maksimum er 8 og 12 års fængsel), også når hensyn tages til ønskerne om at skærpe strafniveauet, som er kommet til udtryk ved lov nr. 380 af 6. juni 2002. Rådet er samtidig opmærksomt på, at forhøjelse af strafferammer er en af de måder, som lovgivningsmagten har anvendt, når den har ønsket at skærpe strafniveauet for bestemte forbrydelser.

Hensynet til sammenhængen i strafferammesystemet kunne efter rådets opfattelse tale for at ændre strafmaksimum i § 220 (groft misbrug af en persons tjenstlige eller økonomiske afhængighed til at skaffe sig samleje) fra 3 til 4 års fængsel og i § 221 fra 6 til 4 års fængsel. § 220 rejser i øvrigt spørgsmål om ændring af aldersgrænsen til 18 år. Den nuværende aldersgrænse på 21 år er knyttet til den myndighedsalder på 21 år, som gjaldt, da bestemmelsen blev gennemført. § 221 kunne overvejes ophævet i hvert fald for så vidt angår bestemmelsens 1. led (tilsnigelse til samleje med en person, der i vildfarelse anser samlejet for ægteskabeligt). Opretholdes kriminaliseringen i 2. led (tilsnigelse til samleje med en person, der forveksler gerningsmanden med en anden), ville Straffelovrådet finde et strafmaksimum på 1 års fængsel passende,

idet § 225 samtidig bør ændres redaktionelt med henblik på at gøre bestemmelsen kønsneutral.

Efter Straffelovrådets opfattelse ville et delt strafmaksimum svarende til de tidligere gældende på 6 og 10 års fængsel i § 222 stadig være passende (det gældende delte strafmaksimum er som ovenfor nævnt 8 og 12 års fængsel), også når hensyn tages til det ønske om skærpelse af strafniveauet for seksuel omgang med børn, som kom til udtryk under udvalgsbehandlingen af lov nr. 380 af 6. juni 2002. Rådet er som nævnt ovenfor samtidig opmærksomt på, at forhøjelse af strafferammer er en af de måder, som lovgivningsmagten har anvendt, når den har ønsket at skærpe strafniveauet for bestemte forbrydelser.

Ved en lovrevision kunne der være anledning til at overveje, om der er tilstrækkeligt grundlag for at opretholde kriminaliseringen i § 223, *stk. 2*, (forførelse af en person under 18 år under groft misbrug af overlegenhed, der beror på alder og erfaring) og i bekræftende fald, om strafmaksimum burde følge strafmaksimum i § 221, 2. led, jf. ovenfor.

Det er under rådets drøftelse også nævnt, at aldersgrænsen i § 222, *stk. 1* (den seksuelle lavalder), kunne overvejes sænket fra 15 til 14 år.

Straffelovrådet har ikke fundet anledning til at gå ind i en nærmere vurdering af strafferammerne i §§ 223 *a*, 230 og 235, der bygger på forholdsvis ny lovgivning og er genstand for nye lovinitiativer med henblik på at gøre det muligt for Danmark at deltage i vedtagelsen af en EU-rammeaftale om bekæmpelse af seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi.

Rådet ville kunne gå ind for, at § 226 (om uagtsomme overtrædelser af visse forbrydelser mod kønsædeligheden) tilføjes en udtrykkelig strafferamme på bøde eller fængsel indtil 2 år.

Under drøftelsen af § 227 (bortfald af straf i visse tilfælde, hvor gerningsmanden og ofret efterfølgende er blevet gift) er rejst spørgsmål om, hvorvidt bestemmelsen som udtryk for et almindeligt strafudmålingshensyn i stedet burde placeres i straffelovens kapitel 10 om straffastsættelse. For det tilfælde, at § 227 opretholdes, foreslås bestemmelsen ændret med henblik på at sikre en strafmæssig ligestilling mellem homoseksuelle og heteroseksuelle forhold.

§ 231 (strafferammeforhøjelse i gentagelsestilfælde) kunne efter Straffelovrådets opfattelse overvejes ophævet. Det samme gælder § 233 (forargelig opfordring til utugt mv.).

Aldersgrænsen på 21 år i § 228, *stk. 2*, (tilskyndelse mv. af person under 21 år til prostitution) har i lighed med § 220 forbindelse med den daværende myndighedsalder og kunne overvejes sænket til 18 år.